

DOMNUL

Tara, asteapta
SALVAREA!

REDACȚIA și ADMINISTRATIA
ARAD, Str. Eminescu No. 58
Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare odată pe săptămână.

ABONAMENTE:
Pentru particulari: 200 Lei . . . . . 1 An
100 . . . . . 6 Luni
50 . . . . . 3 Luni
Pentru autorități și instituții: 500 Lei . . . . . 1 An
250 . . . . . 6 Luni
130 . . . . . 3 Luni
In străinătate dublu.

MANIA IMPRUMUTURILOR.

Orice guvernare nouă, își fixează programul la câteva zile dela înscăunare, arătând mijloacele prin care va realiza ceea ce vrea să facă spre binele țării. Ori, penultima guvernare, de bine de rău, deși de multe ori a anunțat împrumuturi externe totuși nu le-a realizat — un singur împrumut doar — căutând prin puteri proprii să facă față nevoilor urgente. Acum guvernul Vaida, deabia trecută febra electorală a și contractat un împrumut de 1.600.000.000 lei, pe care — desprindem din explicațiile visternicului — să-l aibă în orice moment la dispoziție. Aita e însă cauza: se știe că guvernul „putinelului bine” a trebuit să plece neputând achita salariile și pensiile restante; se mai știe că guvernul Vaida și-a făcut un punct de onoare din achitarea regulată a acestor salarii. Dar încasările statului nu sunt atât de mari, ca să poată fi, în același timp, achitați și funcționarii și pensionarii și exponal extern — 503 milioane lunar. — Și atunci s'a recurs la un nou împrumut, din care trebuie să scădem comisioanele și dobânzile, pentruca să avem suma reală ce stă la dispoziția Ministerului de Finanțe. Se știe însă că „scăzările” sunt — în cele mai multe cazuri — mult prea mari, așa că din împrumuturi de totia acestui din urmă, cu prea mult nu se alege statul. Și apoi, restituirea acestui nou surrogat începe irevocabil la 1 Octombrie a c. așa că totă o nouă sarcină neprevăzută pentru bugetul anului acestuia. Să trecem însă peste aceste inconveniente și să vedem în ce măsură se pot satisface necesitățile țării din acest împrumut. Pe luna curentă se plătesc salariile, pensiile, furnizorii și couponul extern. Dar în luna viitoare? Încasările vor fi mai mari? Aceasta în nici un caz, deoarece recolta este sub așteptări, prin urmare în luna viitoare, în virtutea inerției, ne-ar trebui un nou împrumut ș. a. m. d. Acestea însă nu sunt soluții. Sunt simple expediente care ne prelungesc falimentul și ne măjorează datoria publică de 175 miliarde, adică de 7 ori bugetul României.

lului prezintă posibilități de mari economii
Iată o serie de mijloace mai umone pentru biata țară, decât împrumuturile cu dobânzi de Shylock, pe care le primim, zicând satisfăcuți:
Bravo nouă! Până mai obținem împrumuturi externe, se seamă că strelnitatea nu ș-a pierdut încrederea în noi!
Nu și-o fi pierdut strelnitatea încrederea în noi, dar ne-am cam pierdut-o noi în ea — vezi acordul polono-rus — și e timpul să ne dăm seama de reaua ei credință până nu suntem complect vânduți acelei strelnități cari speculează navitatea noastră polonică.
Dragomir Valahu

† Ing. Vasile T. Bogos.

O boală care nu lăsa a dus din lumea celor vii un tânăr inginer și un eminent profesor: Vasile T. Bogos.
Fornit din Basarabia el boala a studiat cu râvnă la Politehnica din Timșoara, de unde a descins la Arad cu titlul de Inginer.
Tânăr, bine dotat și pregătit, dornic de muncă, i s'au deschis larg porțile fabricii „Astra” din loc, dovedindu-și aici capacitatea într-o măsură care face cinste generației din care face parte.
Dornic de a contribui cu cultura tehnică pe care o posea la progresul învățământului din Arad, trece și profesor la Școala Sup. de Arte și Meserii, unde-i așteptau frumoase perspective de activitate școlară.
Harnic și neobosit și-a împărțit tot timpul zilei între fabrică și școală, fiind un generos patron și apreciat profesor.
Inginerul T. Bogos nu și-a rezervat astfel ceasuri pentru odihnă, nu și-a permis reconfortarea necesară după o activitate asiduă și asta l-a răpus.
Când s'a simțit oșos, își depășise deja posibilitățile fizice pentru totdeauna: puterile n'au mai putut rezista impulsului la activitate continuă și azi nu mai este printre cei cari l-au iubit.
Pe urma lui rămâne o soție inconsolabilă, văduvită după abia 4 ani de căsătorie fericită. Și mai rămâne o fetiță de 4 luni, care nu și-a deschis încă bine ochii spre a-și cunoaște părintele...
O moarte nemloasă răpește corpului din care făcea parte un coleg iubț. de o extremă modestie, iar școala unde a profesat pierde un membru a cărui lipsă, se va simți mult.
Familia lui pierde un părinte devotat, un sprijin pe care nimeni nu-l mai poate înlocui.
Moartea în drumu-i secerator de suflete, s'a oprit asupra lui, atât de delicat, generos cu toți cari i-au solicitat concursul. Dus pe veci, îl vor regreta

Baptiștii între ei.

Ce se ascunde sub masca „pocăitismului”? In numele Domnului un frate face afaceri necurate.

Primul nostru reportajiu despre unul conducători al baptismului din România, a produs o senzație enormă în sânul lor, derutând complect nu numai pe cei vizati, cari vedeau cum li se ridică masca sub care se prezentau credincioșilor, apăsând goi și plini de răutate, ci și în mijlocul baptiștilor, cărora li se dădea dovada că au crezut în niște fățarnici. Natural, că și printre ei sunt excepții, fiind convinși și crezând puternic în principiile sectei lor. Dar aceștia nu intră în planul nostru de acțiune. Acesta se vor răfui dogmaticește cu alții. Pe noi ne preocupă numai aceia cari sub pretextul baptismului, au căutat prin toate mijloacele să promoveze interesele lor particulare, sau mai precis, bugetul propriu. Cu acest gând am pornit seria de reportajii, din cari primul a apărut în numărul trecut al acestei gazete, iar al doilea urmează în cele de mai jos.

Am publicat în No. trecut părți dintr-o scrisoare pe care Ungurean Ion, secretarul general al Uniunii bisericilor baptiste din România, o trimete unui Ionescu din București. In această scrisoare este vorba de niște bani pe care Ungurean l-a încasat dela editul comunității baptiste din Vălenii de munte și pe cari l-a spesat sigur nu știe cum. Cineva din comitet se pare că a mirosit feiul cum Ungurean a manipulat banii. Ungurean sesizat de aceasta vrea să se aranjeze. După ce expune aceste în scrisoarea pomenită se adresează lui Ionescu, cam în felul următor: „Ia tu Ionescule ca împrumutați de tine, banii pe cari momentan nu știu cum i am spesat, ca să vin să te controlez și să risipesc bănuiala că noi mâncăm banii!”

Asigurări... nesigure
Și la Ionescu să îndeplinească cu sufletul împăcat rugămintea ungureanului, acesta scrie:
„Eu te asigur că nu ți se va întâmpla nimic căci eu am dreptul să-ți dau dreptul (?) să-ți dau cu împrumut bani pentru reviste din orice fond dacă nevoile cer aceasta, nu așa dori însă să știe că din acești bani am dat pentru calendar, etc., de acela te rog muncitorii și foștii lui elevi, cărora le-a arătat cea mai înțelegătoare bunăvoință.
O lacrimă pentru un suflet ales.
I. Pogana

să-l înregistrezi ca împrumutați pentru reviste și eu în curând via la București și voi regula totul.”
Tovarășul nostru repetă cererea de a se face o operație fictivă. Se vede că nici în sinea lui justificarea că din bani a dat pentru calendar, nu e motiv de liniște sufletească. Dar chiar dacă e, a-cel etc. adăugat pe lângă calendar, desigur nu-l dă motiv de liniștire, ci-l face să adauge că va merge el la București și va regula totul. Dar să mergem mai departe.

Vrea să meargă la Paris!
Scrisoarea continuă:
„La Paris (auzi! auzi! n. r.) că nu voi merge decât luna viitoare, căci doresc să isprăvesc întâi cu toate relele ce avem în popor și astfel cred că după câteva zile să vin la București și vom regula totul cu voia Domnului.”
Însă Domnul a voit altceva decât Ungurean. Domnul a voit ca Ionescu să nu asculte ruga fratelui Ungurean, și l-a dat pe fratele Ungurean pe mâna justiției, ca aceasta să silească pe fratele Ungurean să dovedească ce a făcut cu 60.000 lei, iar dacă nu poate, să-l restituie Uniunii bisericilor baptiste din România, asta a fost voia Domnului tovarășel... și așa te-a ferit și de păcătosul oraș Paris unde ocaziile de a păcătați sunt la tot pasul iar mai departe:
„In caz că te-ar chestiona Dr. Gill (Dr. Gill, dacă nu ne înș-lăm a fost delegatul comitetului american de ajutoare și subvenționare a baptiștilor din Europa n. r.) în privința acestui fond să-i comunici că totul este în regulă și că voiu veni în curând la București și voiu aduce cu mine dosarul întreg al fondului pentru a isprăvi odată pentru totdeauna cu acești bani. (Ar vrea să lasă curat din afaceri, dar nu poate! n. r.) Să-mi răspunzi imediat dacă te-ai informat întocmai acestei scrisori, căci eu sunt acasă până primesc răspunsul tău, răspunde-mi pe o carte poștală numai atât: Primit și executat întocmai.”

Urmează apoi câteva rânduri fără importanță și rugămintea de a păstra scrisoarea între actele strict confidentiale. Din toată scrisoarea se desprinde o teamă mare că lămuririle sale nu sunt crezute. Iar stăruința cu care repetă că va veni cu dosarul la București, a dat loc la suspiciuni îndreptățite contra lui Ungurean. Dovada: Procesul.
Câteva observațiuni
După cum rezultă din

scrisoarea aceasta — pe care am reprodus-o aproape în întreg me — neastâmpăratul pocăit — așa le zic țărăniil baptiștilor — Ungurean a încasat 60.000 lei, pe cari singur mărturisește că nu știe cum i-a cheltuit. Când organele de control — Neța, Siev și Co — au aflat de acest lucru i-au cerut socoteală. Ungurean a refuzat să stea cu ei de vorbă, scriind lui Ionescu la București să procedeze la fel. Tot în această scrisoare, Ungurean, pentru a se acoperi pe sine vrea să bage pe Ionescu la apă, cerându-i acestuia să opereze în registre un împrumut fictiv pe numele său. Aceasta, pentru ca la controlul ce va fi făcut de Ungurean, împreună cu controlorii oficiali — Neța, Siev și Co, — Ungurean, să fie descărcat. In acest caz intra Ionescu în cursă pentru că nu avea autorizația să facă împrumutul. Autorizația din scrisoarea ce l-a adresat-o Ungurean nefiindă-i de ajuns. Pe lângă acest act de indisciplina, Ionescu trebuia să restituie și banii cheițiți — nu știecum — de... Ungurean.
Se vede însă că voia Domnului a fost să nu reușească iugentosul plan al fratelui Ungurean, mare conducător al baptismului din România.
Fratele Ionescu, nu a ascultat ruga fratelui Ungurean și toată chestiunea a ajuns pe mâna judecătoriei mixte din Arad, care încurând se va pronunța, înfierând cum se cuvine pe un om care în buzunarul dela piept, unde se vede, are Sf. scriptură, iar la spate, Codul Penal...

In aceste două reportajii am arătat numai o față a acestui Ungurean, care la un moment dat polemiza cu toată lumea, propovăduind renașterea morală a lumii prin baptism. In reportajile viitoare, vom arăta rând pe rând și celelalte ramuri de activitate ale tovarășului Ungurean.
Reporter X

Eveniment fericit în Dinastia Română. Arhiducesa Ileana, sora M. S. Regelui Carol I, a născut în zilele trecute un copil de sex masculin, care la botez va primi numele de Ștefan, nași fiindu-i M. S. Regele Carol II și ex-regele Alfonso al Spaniei.
Guvernul român, în numele poporului a transmis cele mai sincere urări.
Atât Mama cât și fiul sunt complect sănătoși.

Instituții arădane

Istoricul spitalului de copii „Principele Mircea” Arad

(Continuare)

Contopirea celor două Fundațiuni.

În luna Septembrie anul 1919 după ce armata a evacuat clădirile ocupate și s'au executat reparațiunile precum și amenajările principale — în bună parte tot din daniile familiei Neuman — ambele fundațiuni s'au contopit spre a forma o instituție unitară cea mai de seamă în genul său pe întreg cuprinsul Transilvaniei.

În anul 1920 M. S. Regina Maria, apreciind importanța și valoarea acestui așezământ la intervențiunea Direcțiunii Spitalului a bine voit să acorde Înalta Sa aprobare ca pe viitor acesta să poarte numirea de Spitalul de Copii „Principele Mircea” constituind astfel pentru totdeauna și unirea celor două fundațiuni.

Organizarea administrativă a Spitalului.

Crearea unei instituții de utilitate publică cere incontestabil multe jertfe materiale, iar pentru a putea învinge eventualele obstacole ce se pun în calea realizării ei, ea mai cere adeseori după cum am văzut din cele expuse până în prezent și multă perseverență. Tot atâtea jertfe materiale și cheltuieli de energie reclamă însă și întreținerea precum și dezvoltarea unei asemenea instituții. După terminarea lucrărilor edificare și înzestrarea spitalului cu inventarul necesar era natural deci să se pună în treabă: cine își va asuma sarcina întreținerii acestui Spital. Și fiindcă obligația morală nu există decât pentru primăria municipiului proprietară de drept și Societatea Crucea Albă, vajnica luptătoare a cauzei și promotoare a acțiunii pentru ocrotirea copilului, — sarcina aceasta grea trebuia acceptată de către unul din factorii amintiți. Dar Societatea Crucea Albă nu dispunea de fonduri suficiente, așa că fără o subvenție mai însemnată fie din partea primăriei, fie din partea statului nu putea face față unor asemenea obligațiuni. Ultimul cuvânt rămâne deci consiliului municipal care avea de ales între următoarele două soluțiuni: 1. să acorde o subvenție minimală fixă spitalului urmând ca acesta să funcționeze sub directa conducere a Societății Crucea Albă sau 2. să-l preieie în administrația sa acoperindu-i din bugetul său toate sarcinile materiale. Chestiunea s'a dat în studiu unei comisii speciale care a opinat pentru trecerea spitalului în administrația primăriei. — Referatul comisiei fiind acceptat de către consiliul municipal Spitalul a intrat în administrația directă a Municipiului.

Normele de funcționare precum și raporturile între conducerea Spitalului și primărie au fost stabilite printr'un regulament elaborat în anul 1909 și aprobat de Minister în anul 1910. Tot prin acest regulament se institua și un comitet de supraveghere în frunte cu primarul municipiului și în care donatorii respectivi, descendenții lor figurau ca membrii de drept. Conducerea efectivă o avea medicul primar director. În asemenea condițiuni a funcționat spitalul dela 3 Ianuarie 1910 și până la 28 Februarie 1922, când a trecut în administrația Statului. Pentru a ține o ordină oareșcare în seria evenimentelor, înem să amintim

că deja în cursul anului 1918, sub imperul maghiar, s'au făcut primele demersuri pentru statificarea spitalului nostru. În acest an Ministerul de Interne s'a adresat Primăriei Arad, rugându-o ca în vederea înființării unui mare Spital-central în Arad ce urma să se clădească cu concursul județului să i cedeze toate fundațiunile și fondurile cu destinația de a servi pentru construcțiunile spitalicești, în schimb s'a declarat dispus ca, cu învoirea generoșilor fondatori să preia în administrația sa și spitalele deja existente. — Conducerea din acel timp a primăriei bucuroasă că i-se oferă ocaziunea de a scăpa de sarcina întreținerii Spitalului a acceptat în principiu propunerea Ministerului și la rândul său a cerut învoirea donatorilor. Atât familia Neumann cât și familia Andrenyi și-au dat adeziunea solicitată. Dar ministerul își avea așintită privirea asupra unui fond mai important și anume asupra fondului Spitzer în valoare de 55253 cor. pus la dispoziția primăriei pentru edificarea unui spital comunal modern. Familia Spitzer însă nu s'a învoit la schimbarea destinației acestui fond, așa că planul ridicării unui mare spital-central precum și cel al statificării Spitalului de Copii a eșuat deocamdată cu atât mai mult cu cât între timp izbucnise și revoluția care a pus capăt stăpânirii maghiare pe aceste meleaguri. Nu trecură de cât câțiva ani, după încercarea aceasta de statificare nereușită și Parlamentul român, la propunerea Dir. Generale a Serv. San. modifică Legea Sanitară din anul 1908, modificarea apărută în Mon. Of. No. 63 din 24 Iunie în sensul căreia toate spitalele comunale și județene trec în administrația Statului, Consiliul comunal nu s'a opus la statificare, iar adeziunea fondatorilor fiind deja pe vremea stăpânirii maghiare obținută, trecerea la Stat nu a întâmpinat nici o dificultate. — Formalitățile de predare s'au făcut în ziua de 28 Februarie 1922 în prezența delegațiilor Direct. Generale a Serviciului Sanitar, de față fiind și un delegat al primăriei. (Dl Dr. Cândea din partea Insp. Gen. San. Dl Dr. Al. Pretorian directorul contenciosului din partea direcțiunii Gen. San. și Dr. Nedelcu din partea primăriei). Procesul verbal de predare și preluare încheiat și semnat, Spitalul de Copii intrat într'o nouă epocă a existenței sale. Dela 28 Februarie 1922 și până la 31 Decembrie 1929, toate necesitățile materiale ale Spitalului au fost acoperite din bugetul Statului. Dacă trecerea spitalelor de Stat era salutară din punctul de vedere al unității de conducere în schimb ea a procurat și multe neajunsuri instituțiilor sanitare și astfel și Spitalului nostru. Cauzele erau multiple. Citez numai pe cele mai însemnate și anume: a. restrângerea până la paralizare a inițiativei directorului, conducătorului efectiv al instituției b. mecanismul extrem de greoiu și complicat al birocrațismului de Stat și c. dificultățile de ordin financiar. Și dacă înem seamă și de faptul că nici personalul administrativ nu era întotdeauna la înălțimea chemării sale, nu este de mirat că în asemenea condițiuni atât instituția propriei zisă cât și serviciul

medicau au suferit enorm. — În anul 1926, data când am preluat conducerea instituției, clădirile se prezentau deja într'o stare deplorabilă atât la interior cât și exterior iar inventarul instrumentelor medicale precum și cel al efectivelor nu acoperea nici pe departe necesitățile unui serviciu medical cât de modest. Numai prin eforturi mari și bună chiverniseală gospodărească s'a reușit să se asigure bunul mers al serviciilor și întreținerea într'o stare acceptabilă a edificiilor. Cu toate acestea, epoca de statificare a Spitalului s'a încheiat cu un epilog fericit, grație faptului că în anul 1929, Spitalul nostru împreună cu alte 4 spitale din țară a primit dreptul să-și administreze după buna sa chibzuială bugetul ce i-l-a pus la dispoziție Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale. — Conducătorul efectiv din acel timp al Ministerului Dl. Prof. Moldovan și colaboratorul Domniei — Sale Dl Dr. Cândea a acordat această autonomie cu titlul de încercare, spre a vedea ce avantajii arată administrația lăsată la priceperea și inițiativa exclusivă a directorului unei instituții sanitare, față de administrația sub forma ei obicinuită, așa cum se practică încă și astăzi la instituțiile sanitare rămase în sarcina Statului.

Deși bugetul aprobat de Minister era un buget real și nu unul ipertrofiat grație libertății de acțiune de care s'a bucurat direcțiunea, anul 1929 a fost un an de belșug pentru Spitalul nostru, căci din fondurile ce a avut la dispoziție nu numai că a reușit să ia dispoziție nu numai că a reușit să asigure bunul mers al serviciilor ci din economiile rezultate a efectuat și o serie de îmbunătățiri de mare importanță asupra cărora vom reveni atunci când vom trata despre dezvoltarea Spitalului. Aceleași rezultate satisfăcătoare au fost înregistrate și la celelalte patru spitale așa că lumea spitalicească era îndreptățită să aștepte ca Ministerul în anul următor să reglementeze administrația tuturor spitalelor după normele atât de norocoșe experimentate în cursul anului 1929. Și dat fiind că aceasta era și intențiunea conducătorilor dela Ministerul Sănătății, nu mai există nici o îndoială că în sfârșit și instituțiile noastre sanitare vor intra într'o eră de prosperitate lipsită de griji și suferințele îndurate în trecut dar și aceasta nădejde avea înfiripată în sufletele corpului medical a fost în curând risipită, căci greutățile financiare care în anul 1929 au început să preocupă în mod serios organele conducătoare ale Statului au impus o nouă orientare în politica sanitară. Ministerul sănătății nevoit a-și revizui gospodăria pentru a realiza unele economii cari să ușureze sarcinile statului în căutarea soluțiilor s'a oprit și asupra spitalelor, și astfel a aflat că prin trecerea Spitalelor de Interes local, la comune și județe se pot realiza economii importante. În consecință Legea Sanitară elaborată de către Dl Prof. Moldovan a fost redactată în acel spirit iar cu data de 1 Ianuarie 1930, toate spitalele declarate ca fiind de interes local au fost trecute în administrația fie a comunelor fie a județelor. Astfel și spitalul nostru după 9 ani de zile în care a avut multe zile albe, dar și multe negre a revenit la vechea sa gazdă Primăria Municipiului Arad, de a cărei ospitalitate se bucură și astăzi.

Cronică literară.

Ce vrea să ne spună curentul nou?

Literatura nouă vrea să ne spună așa cum este el în toată goliciunea hidroasă a caracterului său animalic spoliat de haina împrumutată în decursul veacurilor. Vrea să ne arate că tot ce s'a lipsit de noi, tot ce credem că e progres etc sau finețe, nu e deajuns pentru că să ascundă ceea ce noi numim egibet și lipsă de bun simț.

Citiți o pagină din Leon Daudet, Proust sau din Gide! Veți găsi oameni și acțiuni cari arată cât de himerică e poezia care credem că ne-a îndepărtat sau ne-a deosebit total de omul primitiv. Veți vedea că trăim într'o veșnică minciună față de noi înșine și mai ales față de alții; că dulceniile pe cari le debătim, ne-ar face insuportabili dacă am vrea să ni le vedem reciproc.

Studiați o societate de doamne. Își fac cele mai dezarmante și flatante compimente, își zimbesc dulceag, iar în sufletul lor nu e decât ură și dorul de a distruge tot ce le-ar putea face concurență.

Nu mai observăm însă aceasta pentru că ne-a intrat în sânge și pentru că toți trebuie să mințim la fel căci a trăi altcum decât te vrea Societatea, a nu lăuda toate defectele și monstruozițările, înseamnă a nu mai trăi, ci a fi obiect de veșnic oprobriu, expulzat din mijlocul celor pe cari nu știi să-i măgulești.

Dacă am pricepe, dacă am vrea să pricepem sfaturile de printre rinduri ale literaturii de azi, dacă am înțelege, cu ajutorul ei, cât de josnici suntem într'adevăr, toată poezia de până acum ne-ar apare ca o crudă, tristă și caustică

ironie și ne-am mira cum de n'am observat batjocura, ca un orb căruia i s'ar fi lăudat vederea ageră.

Dacă cineva citește azi pe Pittigrilli — ba chiar pe Kallinikov sau Arghezi — cu savoare și spune că e încântat, e taxat drept un detractor, iubitor de pornografie etc.

Dar cu cât mai demni de dispreț sunt cei ce mint strunțat înfierând adevărurile pe cari acesta le spune verde, iar pe de altă parte, ei ar merita să fie înfierați, ei sunt acela despre a căror veșnică minciună, veșnică și tristă caricatură, vorbește Pittigrilli.

Da, pare drastică și obraznică literatura lui Pittigrilli pentru că ne-a venit așa de-odată (mai des la noi) și pentru că nu suntem obișnuși să ni se spună adevărul așa dela obraz. Păcat că se cam epuizează!

Acesta e cel care — cum am spune — se gândește ceva mai tare, uneori, tare de tot. Cei alții umbli pe căi mai îndepărtate. Ne arată doar ce suntem și... plâng. Caută să ne vindece din temelie, pe când Pittigrilli e un doctor grăbit și superficial. Dacă L. Daudet sau Arghezi spun lucrurilor pe nume, e pentru că să ne arate că ceea ce noi înfrumșețăm și ascundem, este urit și că am face bine să părăsim, să defilăm uritul și murdăria nu s'o îmbrăcăm în haine de mătase și s'o parfumăm. Avem prea mult corp și suflet... atât încât s'avem ce murdări.

Și dacă spunem că literatura gen Proust, Gide, Daudet sau Arghezi, e porcărie, acest suav calificativ îl dăm acțiunilor noastre.

pe. se.

Din povești...

(Goethe și Friderika)

I.

Spun bătrânii că ntr'o țară care-o știu doar ei, departe, înfloresc în miez de iarnă, blânde flori de primăvară, și din albastrita până stropi de aur spală fruntea, rătăciților ce și cântă ne'nțeleasa lor povară...

II.

Și mai spun bătrânii, cari știu atâtea, că poetul Dornic de-a cunoaște țara fericirilor visate Ca să-ajungă pân'la țărniuri, fuse nevoit să treacă, Ape-adânci, păduri bătrâne, munți cu poale nsângerate.

III.

Vlăguit apoi de atâtea, a ajuns: Castel' mpinse Către cer, priveau cu milă înspre el, femei setoase De-a simți pe săni căldura unor buze nstrăinate, Au venit din tot cuprinsul, în hlamide de mătase.

IV.

Unele cântau din harfe, altele dansau pe-asfaltul Lustruit sub încălzirea soarelui, și toate'n cor, celui poposit pe țărniul șters în urme de visare impleteau din game tainici, imnu'ndrăgostirii lor.

V.

Dar poetul spre nici una nu privi; ci amar o clipă, S'a simțit strein în lumea libertății de femeie, Și apoi sbuciumat de dorul țării lui, plângând se'ntoarse, Unde dragostea și ia sborul dintr'o pașnică scântee...

VI.

Și ntr'o seară, dus pe dunga amăgirilor, deschise Ușa unei case'n care printre mulți, era și-o fută, Chip sglobiu, privire-adâncă, vorbe dragi pe un colț de gură rămășița unui zâmbet pân'la sânge îngropată...

VII.

Ar fi vrut să-i spună multe din durerea lui — poetul; Dar văzând că locul, vremea, nu e tocmai priitoare, S'a lăsat invins, și'n urmă, ca un asfuit de toamnă, A plecat din nou pe drumul scuturărilor de floare.

VIII.

Nu e mult de-atunci — sfârșește bătrâneasca povestire, Cel ce s'andrăgit mai calcă locul blândeii întâlniri, și purtând în gând nădejdea răsăritului de soare, Nopților adânci cerșește raza sfintelor Iubiri...

Coriolan Bârbaț.

Insemnări.

Aer arădan.

Taman în mijlocul verii s'a născut unul mai mare în capăt zis: Aradul trebuie musai să aibă stațiune climaterică. Păi, asta? S'au întrebat mai târziu. La aceasta vom răspunde noi în locul tău cu capul, — când pe gazetari d'altă parte, — făcut statul, ca să răspundă în locul tău carti în viața n'au zămislit sub nici o singură idee. Dar nici aceasta nu le-a rămas lor, singură fiind, repede s'au pliticit și a sburat afară. S'a întâmplat și cu ideea, — dacă voii cu proiectul de transformare a Aradului — a orașului, nu a gazetei — în stațiune climaterică. L'am prins pe sbor și acum trebuie să-l ridicăm noi în locul căposului. Declă să începem.

Să vedem mai întâi ce-i aia stațiune climaterică: După noi e un oraș sau un sat cu aer bun, curat, apoi liniște și umbră care să fureze răcoarea atât de căutată. Este? Este.

Aer Aradul nostru așa ceva? Căposul cu ideea zice că da, dar că e numai cu 100 metri ridicat deasupra mării și e bun ca aer de mare pentru ai dela munte și cu puțin, — căci zice el, în viața e foarte eficientă. Noi zicem că nu, deoarece contrar căposului nostru, aproape toată vremea suntem pe stradă iar seara trebuie să facem înhalții și băștile speciale pentru a... ne răcori nasul, plămâni, și ochii puritate aerului arădan; și tot contrar căposului luăm cafea și cafeaua la restaurant sunt așa de eficiente încât, după calculul făcut de camarazii de redacție care semănă gangster, plătim cu câte 50-500%, mai mult decât în realitate cele necesare pe mese și unei cafele. În afară, prețurile nu sunt cu nimic mai mici și chiar dacă ai aduc cu ei bucătăria, ci masa la restaurant. Liniște răcoare în Arad? Păi, căposul nostru nu vede că aproape tot orașul e nevrăstă de sgomot și opărit de căldură? E locuit să-l întrebăm: Vremea nu umbli pe stradă? Vă răcori?

Dar să trecem mai departe. Căposul nostru zice că aerul Arad ar fi recomandabil ca aer de mare pentru cel dela munte. O fi, noi nu protestăm, dar îl rugăm să se angajeze să-l convingă lumea să se angajeze la acest lucru. După noi, ca aer de munte și aer de mare, nu se poate intercala și al treilea fel de aer: cel arădan. Acesta există numai în gândul căposului nostru.

Mai este încă ceva: Strana care după acelaș cap mare, este cel mai mare din Ardeal. Dar, mai întâi dați drumul pe Mureș în jos coteșelor, și apoi înțitulate cabine, aranjate pe plaja și puneți oameni poștași să servească publicul numai atunci spuneți că Aradul are cel mai mare strand din Ardeal. Și toate aceste înțitulate transformării Aradului în ceace n'a fost, nu este și nu va fi niciodată — spre înșelarea căposului, care nu putea beneficia — pentru că pentru bogăție — de 50% — să-l ducere pe C. F. R. când se întoarce din vilegiatură...

dr. Quartz

Insemnări sociologice.

SPORTUL,

o necesitate etico-socială.

O puternică trebuință de a munci, poate să se transforme într'o sexualitate furtunoasă, iar trebuința, ascunsă și oprită spre libertate, într'un sport pasionat.

Poetii au știut de mult ceeace le-a fost ascuns medicilor și filozofilor. Adolescența, pentru care viața de toate zilele este explozia forțelor ei în afară, care adună o parte din forța ei finetică în forța potențială a atâtor tablouri ale viitorului: visuri, credinți, gânduri, această adolescență are dreptul la dragostea de viață. Viitorul va trebui să folosească masa aceasta de energie.

Una din cele mai dese manifestări ale acestei energii este transformarea ei în sexualitate. În studiile contemporane, Don Juan nu mai e un criminal irresponsabil ca înalte de vreme. Pentru unii e un nenorocit, un om ce niciodată nu poate fi satisfăcut pe deplin, mereu arzând de pasiune și mereu nemulțumit; pentru alții, e un erou, un geniu dominat de propria lui forță, pentru alții, în sfârșit, e tipul bărbatului pe care vigoare fizică îl îndeamnă să „lupte“ pentru o cât mai bogată descendență. Din punctul de vedere al transportării energiei, el este un geniu pe cale greșită, omul pe care viața nu l'a ajutat să-și trăiască toate calitățile. Dacă ar fi putut să cucerească țări, să organizeze masele, să scrie drame zguduitoare, sau să săvârșească fapte mari, el n'ar fi fost Don Juan.

Pe de altă parte, știu că ori ce creațiune este sublimizarea erotice. Capacitatea extraordinară de a munci a multor naturi, cari în ocupațiile lor zilnice cheltuiesc foarte puțin din această energie, se irstește în fel de fel de sporturi.

Don Juan, eroul libertății, cuceritorul îndrăzneț, ca toți

cuceritorii, devine cu ușurință turist. Fiecare munte pe a cărui culme s'a urca, îi parține, este muntele lui, el nu poate suferi căile bătute, caută poteci neumblate și primejdioase, vrea să cucerească să învingă, fără concursul altora, s'o stăpânească, pe Brunhilda fără brațul puternic al lui Siegfried. Freud crede că înălțimea cea mai grea de atins, Jungfrau (Fecioara) nu este numită din întâmplare astfel, după cum nu este nimic de spirit în constatarea că și vecinul înălțimii Jungfrau, Mönch (Călugărul) este imposibil de urcat...

Ca și pentru Don Juan, cheltuirea rezervelor de energie, — exercițiile fizice, constituite pentru gimnastic și atleți o necesitate; câtă brutalitate și câte porniri violente nu se observă în munca lor musculară! Măniile acestea, care se joacă cu greutate, și care se obosesc cu tot felul de aparate de gimnastică până la epulsare, — cine știe dacă nu s'ar fi îndreptat de de mult contra aproapei. Fiecare sărbătoare, la țară, se termină logic cu o bătaie. În zilele de lucru, toată energia este cheltuită în luptă cu natura. În zilele de sărbătoare energia se acumulează, alcoolul stinge influența judecării, mărește excitațiile instructive și la cea mai mică întâmplare energia este eliberată și bătaia e gata.

Astfel, numai sportul poate aduce în omșire carecare ușurare. Dacă sporturile ar fi interzise, numărul crimelor s'ar mări considerabil. Sportul nu numai că însănoșează trupul dar curăță sufletul de toate rezidurile imorale, ne face să ne simțim mai curați, mai presus de micimile zilei, mulțumiți cu noi înșine și cu ceeace ne înconjoară.

Cortolan Bărbat.

In atenția C.F.R.-ului.

Un impiegat recalcitrant.

Mândruloc: În ziua de 25 Iulie a. c. s'a ivit un trist incident, între ceferistul Ioan Uncu și învățătorii: Cocioban Pascu din loc, și Pordea Ioan din Căcir. În ziua sus amintită, pe când, inv. Cocioban fiind însoțit de fratele său și de inv. Pordea Ioan s'au dus la grădina școlii la un moment dat ceferistul Uncu, s'a repezit cu o secure în mână și cu revolverul în cealaltă, țipând într'un ton de mahalagiu la inv. poroncindu-i să părăsească

grădina că în caz contrar imediat va face 2 crime.

De notat este că acest ceferist în mai multe rânduri a provocat scandal față de numiții învățători. Din amenințarea îndrăzneată ne-a venit a crede că avem în față un criminal ordinar și finem să atragem atenția onor. Dir. CFR. pentru ca astfel de elemente fulburătoare să fie puse la locul unde merită....

Un Mândrulocan.

Lemne de foc USCATE, FAG, CIER, CARPEN CREPAT ȘI OBLEȚI CU VAGONUL, cu taxa de transport saison moderat, în prețul cel mai avantajos la firma **FRĂȚII KORNIS S A** ARAD, Str. ALEXANDRI 1. Telefon 501.

Croitorie bărbătească „REVÜ“
ARAD
Str. Eminescu 15

Sub conducerea maestrului **Csont Alexandru** fost **tailor** la firma Iacob Samson destiințată, execută croială după ultima modă.
Lunar reviste de modă din Paris.
Serviciul prompt și solid. — Lucrări de primul rang. — Prețuri eficiente

Una, două la săptămână

Eremia

Guță e trist. Se vede cât de colo.

— Ce-i Guță, cine ți-a luat botii dela bicicletă? Il întreabă Eremie, colegul de birou, întâlnindu-l pe stradă.

— Tu nu vezi, am intrat în doliu. Eri mi-am îngropat logodnica. Halal de așa concediu!

— Nu fil trist Ghiță și... condoleanțele mele!

— Nă... da... mulțumesc! — Bucuros și de altă dată! Il tale Eremia... ca ăla cu oiștea.

La examen.

Comisia e întrunită. Părinții elevilor așteaptă, unii neliniștiți alții siguri de odraslele lor. Elevii mai trec infrigurate degete printre file sperând să acumuleze în ultimul moment material pentru întrebările cu cari vor fi „pocniți“.

Se examinează deja la L. română.

— Racoșanu Emil

Copilul care speră că succesul întâlului an de liceu îl va aduce cadouri din partea mamei prezente, se scoală repede și ese în fața catedrel.

Mama lui? Petrece cu cea mai galeșă dintre prlviri, zicând parca: „e numai al meu odorul!“

Profesorul întreabă: Conjugă tu Racoșanule verbul „a se duce“. bagă bine de seamă „a se duce“ La timpul viitor.

Emilică... se gândește. Cum ar veni asta?... Eu voi seduce? Nu, cred să fie bine. Eu voi fi sedus? Nu, este și mai rău...

Profesorul așteaptă rezultatele adăncii concentrării. Dela o vreme;

Prezentul îl ști?

— Da!

— Ei, cum e?

— Eu m... eu mă, mă... mă duc

— Bine, „eu mă duc“ Mai departe!

— Eu, eu mă... mă duc...

— Ei, eu mă duc...?

— „Codrul rămâne“ răspunde candid Emilaș al nostru...

A sosit pește

LUTTWAK ȘI ABRAMOVICI
TOATE SORILE DE PEȘTE SOMN, CRAP, ȘTUCĂ, CECI, SALAU, PREȚURI EXTREM DE REDUSE!

Rugăm călduros pe onorații abonați în restanță cu plata abonamentului pe 1931, să-și achite obligațiunea.

Cei din oraș pot plăti, contra chitanță, d-lui Miloș Tip. Diecezană str. Eminescu 18, iar cei din provincie prin mandat poștal adresat ziarul „Aradul“.

13 ani 23 războaie...

Zi de zi lumea este îmbătată cu diferite conferințe pentru prohibirea războiului, pentru dezarmare generală, pentru pacificarea generală etc., toate aranjate sub părinteasca oblăduire a Societății Națiunilor. Rezultatele — oh! rezultatele! — acestor întruniri în localitățile cele mai pitorești din Europa a unor oameni cari trăiesc pe banul statului fără să facă ceva, e mai bine să fie trecute sub tăcere.

Cu toate discursurile calde, cu toată cerneala și lacrimile curse pentru pace până acum nimeni n'a reușit să împiedece nici o ciocnire armată ce a avut loc în cei 13 ani trecuți dela încheierea cruntului războiu mondial. Căci războaie au fost în acest interval de timp. Și încă multe. Iată-le în ordine cronologică:

1). 1919 Acțiunea României, Cehoslovaciei și Jugoslaviei contra Ungariei comuniste;

2). 1919/20: Războiul Finlandei, Estoniei și Poloniei contra Rusiei Sovietice războiu cunoscut sub numele de războiul polono-rus.

3). 1920/25: Războiul Spaniei contra mișcării revoluționare a rifanilor din nordul Africii;

4). 1920: Polonia ocupă militărește Vilna și teritorul Lituan;

5). 1921/23: Războiul greco-turc;

6). 1921/25: Războiul imperialiștilor arabi contra Vahabizilor;

7). 1922: Japonia ocupă cu forța armată portul bolșevic Vladivostok;

8). 1922: Răscoala Irlandei contra Angliei;

9). 1923: Lituania ocupă teritoriul Memel;

10). 1923/25: Franța ocupă militărește Rhr-ul;

11). 1925: Japonia ocupă militărește Sahalinul de nord, aparținător Rusiei Sovietice;

12). 1925/26: Expediția represivă franco-sponiolă contra rifanilor;

13). 1926: U. S. A. ocupă Nicaragua;

14). 1927: Italia ocună provizoriu insula Corfu, aparținătoare Greciei;

15). 1927: Represiunea Olandeză contra răsculaților din insula lava;

16). 1929: Războiul domnitorilor manciurieni contra Rusiei sovietice;

17). 1930: Expedițiunea represivă a francezilor contra răsculaților anamiți din Indochina;

18). 1930/31: Războiul coloniilor engleze contra răsculaților din Birmania și India nord-vestică;

19). 1931: Italia ocupă Tripolisul;

20). 1931: Japonia ocupă Manciuria;

21). 1931/32: Franța învinge și supune răsculații din pustiu Marocului;

22). 1932: Războiul chinez-japonez la Shanghai și împrejurimi;

23). 1932: Războiul dintre Bolivia Paraguay și Peru, început săptămânile aceste.

După cum vedem, în 13 ani au avut loc nu mai puțin decât 23 acțiuni armate pornite de un popor contra altuia. Oricare ar fi interpretare acestei înșuriri, ea constituie un bilanț deficitar al Societății Națiunilor — așa de somptuos aranjată la Geneva — și a conferințelor de pace aranjate sub patronajul ei. dr. Q.

Reportaj rural.

O echipă de football, o petrecere și mult entuziasm.

O călătorie cât de scurtă în județ, o lectură atentă a ziarelor cari apar în fiecare Marți, ne aduc convingerea că în județul nostru, foot-ball-ul este cel mai răspândit sport. Trecând peste echipele locale, în județ vom întâlni cam tot atâtea echipe ca și în oraș. Astfel în Pecica, Rovine, Sântana, Șiria, Pâncota Șilindia, Ineu, Cermeiu, Șebiș, Gurahonț, Halmagiu, Semlac, Nădlac și acum în urmă Bulenii, își au echipa lor, care revendică dreptul de a fi cea mai bună din județ. Cea mai fină este cea din Buteni, pe nume „Crisul”, care se bucură de sprijinul — natural! numai moral — al tuturor locuitorilor butinceni, începând „dela vladică până la opincă” — și aceia e drept că sunt mulți cari dau echipei un sprijin desinteresat și efectiv.

Nu voi face aci nici măcar un succint istoric al acestei echipe, ci, în cuvinte puține, voi arăta constatarea cutese pe teren, în cursul celor 2 zile, timp în care „Crisul” a susținut două match-uri, învingând odată și pierzând a doua oară.

La primul match, jăranii au fost anunțați prin afișe, și începând dela ora 5 — matchul era anunțat la ora 6 — mulțimi compacte de jărani se îndreptau spre arenă a doua zi, nimeni n'a știut că se va juca, dar la ora 7 seara, a bătut „toba” și căi ai bate din palme, s'au adunat cam 700 spectatori.

Publicul obișnuit este de 1000 la fiecare match. Nu mulțimea spectatorilor interesează, ci interesează mult interesul ce-l manifestă pentru football. Mulți din „druckerii” echipelor locale ar putea fi geloși pe buliceni, pentru că „druckerii” acestora este colectiv, este al unei mase compacte de cca 1000 spectatori. Termenii tehnici și condițiile unui arbitraj corect, sunt lucruri banale, cunoscute chiar și de copii, iar la marcarea vreunui punct, entuziasmul este indescriptibil.

Am avea însă o propunere de făcut, propunere de care

ne-am bucura nespuse de mult dacă ar fi realizată. La Buteni este și o asociație de lawn-tenis. Ce-ar fi dacă s'ar constitui o asociație sportivă cu 2 secții: lawn-tenis și foot-ball? Prin aceasta, actuala asociație de tennis ar deveni mai românească prin pătrunderea elementului românesc în număr mai mare.

În încheierea părții privitoare la „sportul butenian” ne exprimăm însă și teama de a nu vedea „Crisul”, mort peste un an, căci entuziasmul prea mare al echiperilor, al conducerei și al localnicilor, prea mare pentru că să nu fie susceptibil de bănueli în legătură cu neîncredința.

Un alt lucru frumos ce ne-a fost dat să vedem la Buteni, este o modestă asociație corală a tinerimii. Ideia unui vrednic învățător — N. Balaban — a fost realizată de unul nu mai puțin vrednic Gh. Beinșan, care cu câteva țete și câțiva băceți, prin râvnă și perseverență, a înjghebat un cor bine instruit, al cărui debut public pe alt teren decât cel religios, a fost o surprindere. Cântări în ritm viu, romanțe demodate dar frumoase sau energice marșuri, au fost executate cu multă pricepere și suflet. Dar, povestea veche a tuturor înjghebărilor românești pare să se repete: debutul a fost și înmormântarea. Și nu putem înțelege, ori cât ne-am dat silința, de ce fetele din cor — căci acestora va trebui imputată moartea corului — sunt atât de capricioase?

De aceia ziceam mai sus, că prea multul entuziasm pentru foot-ball ne pare suspect. Și la înființarea corului s'a obținut adesiunea unanimă, iar acum certurile sunt cotidiene și nemulțumirile — fără motive serioase — sunt la ordinea zilei.

Ne-ar părea din cale afară de rău, dacă va trebui să înregistrăm eșecul acestor fapte, cari cadrează atât de frumos cu trecutul românesc al Bulenilor.

Ion Cuiedanul

□ Cercul Studenților Arădani din București în județ. Cercul studențesc de mai sus și-a început activitatea culturală După un festival artistic la Chișineu, un altul va urma la Ineu în 20 Aug. și la Buteni în 21 Aug. Le dorim succes și moral și material.

□ Un nou împrumut. Ministerul Agriculturii tratează un împrumut de 800 milioane în Germania. Acest împrumut va fi destinat în întregime nevoilor agriculturii.

□ Congres studențesc la Brad. În 15 Aug. c. s'a deschis la Brad congresul asociațiilor studențești ardeleni. S'a discutat chestiunea materială a studenților ardeleni, precum și mijloacele de culturizare a maselor.

□ Proiectele guvernului. Din declarațiile d-lui Mihalache, făcute la întrunirea majorităților, extragem unele promisiuni pe cari dacă le-am vedea realizate, ne-am bucura nespuse de mult: reorganizarea administrației și finanțelor locale, pe baza principiului de descentralizare.

Credem că acestea odată realizate civilizată alta va fi situația locală.

□ Ca pe vremea lui Attila. Oricare cetățean pașnic, dacă are drum pe str. Românului, este isbit și neplăcut impresionat de gălăgia ce se aude dintr'o casă de pe această stradă, casă a cărei activitate internă ar trebui intens supravegheată. Casa este reședința Magyar-Partului, iar activitatea gălăgioasă sunt probele de cor etc. Această e praf de piper în ochii lumii. Ce nu se vede ar trebui supravegheat.

□ Inscriserile la bacalaureat a candidaților respinși în sesiunea trecută, se fac până în 31 Aug. inclusiv, prin direcțiunea liceului unde candidatul a terminat.

Examenul începe în 20 Septembrie c.

□ D. Gral. I. Manolescu președintele Caselor Naționale, a fost numit secretar general al Ministerului de Finanțe.

□ Consfătuiri secrete polono-turce. Ziarul Curentul scrie că între poloni și turci se duc tratative secrete, în vederea încheierii unui pact similar cu cel rus. Unde este deci mult trimbițata prietenie româno-polonă?!

□ Noul sbor al Prof. Piccard. Cunoscutul Prof. Piccard și-a luat din nou sborul în stratosferă, depe Aerodromul din Duebendorf.

Plecarea în stratosferă s'a făcut în condițiuni bune, atigând în urcare altitudinea de 16.5000 m.

□ Se achită salariile pe luna August. Conform declarațiilor făcute de d. Mironeșcu, min. de finanțe, se încează actualmente la achitarea salariilor pe luna August.

Pe când restanțele?

Aviz. Grădina de copii „Montessori” se va deschide cu data de 1 Septembrie. Conversație în limba română și germană. Dezvoltarea simțurilor. Gimnastică. Muzică. Sport. Jocuri libere. Inscriserile se fac d. m. 5—7.

Plata Avram-Iancu 21.

AVIZ
Pe această cale anunț onor. public, că m'am despărțit de termenii buni de firma ENGELHARDT și
am deschis blănărie
în str. Bucur (Eötvös u.) No. 5. Primesc orice lucru ce ține de meseria mea, cu prețurile cele mai convenabile.
Rog sprijinul on. public. Alex. Zimmermann Sandor blănar

□ Aviz. La Școala Normală de Băieți din Arad sunt vacante următoarele locuri: cl. I-a; 20 burse, 10 semisolve cl. II-a—VII-a exclusiv pentru transferări câte 5 locuri de semisolvă. — Bursierii au de plătit pe anul întreg 3.500 Lei taxe școlare și întregire de alimente, semisolvă în plus. — Examenul de admitere se ține în 10 Sept. a. c. — Cel târziu până la această dată trebuie înaintate cererile de înscriere la Direcțiunea Școlalei.

□ Inscriserile la Liceul „Moise Nicoară”. Inscriserile la liceul de băieți pentru anul școlar 1932—33 încep în ziua de 20 August c. și durează până în 31 Aug. inclusiv.

Examenle particulare, de admitere și de corigență, încep în 1 Septembrie, iar cursurile în 15 Sept. c.

□ Apelurile contra ordonanțelor de prețuri maximale. Camera de Comerț și de industrie din Arad, face cunoscut, că pe viitor apelurile în contra ordonanțelor de prețuri maximale emise de Primărie se vor înainta Ministerului Industriei și al Comerțului, iar nu Comitetului local de revizuire. — Apelurile vor fi judecate de Comisiunea permanentă pentru punerea în aplicare a legii pentru înfrânarea și reprimarea speculei, ce funcționează pe lângă acel Departament. — Termen de apel 10 zile dela data afișării ordonanței.

□ Din Germania. În urma alegerilor la cari Hitler a obținut un real succes. Germania fierbe, criza de guvern nefiind însă rezolvată. Se vorbește despre numirea generalului Schleicher ca și cancelar. În același timp, Hitler e amenințat cu arestarea, în caz că Hitleriștii se vor preta la violențe.

Mare asortiment de OCHELARI și articole optice la Francisc Teinor & comp.
Arad, P. A. Iancu 21

DEPOZIT
Lăptăria Österreicher
ARAD, Bulevardul Regina Maria No. 18
recomandă On. public alimente igienice, eficiente și gustoase
Lapte bătut, Joghurt, Lapte prins. Lapte pâine și prăjituri. ● Deschis zilnic până la ora 10

Citiți și răspândiți ziarul
„ARADUL”

Redactor responsabil: SEVER TĂTARU

INFORMAȚIUNI.

□ Conversiunea datelor va fi modificată. În consiliul de Miniștrii ținut Miercuri 17 c. s'a hotărât modificarea legii conversiunii datelor agricole. În acest scop, a fost instituită o comisie care să redacteze proiectul definitiv, ce va fi prezentat Corpurilor Legiuitoare, probabil încă în actuala sesiune.

□ S'au bătut la Cameră. Un incident cu urmări grave, a avut loc la cameră, pe când se discuta pactul de neagresiune polono-rus.

Deputatul liberal-ducist, Leonte Moldoveanu, s'a luat la bătaie cu dep. georgist Ciocu. Se bat căci au timp, mai ales că se bat pe... socoteala contribuabilului.

□ Se plănuise un atentat la vila din Austria a Reginei Maria? — Ziarele austriace au anunțat că la vila din Moeding unde locuiesc M. S. Regina Maria, M. S. Regina Mariaora a Jugoslaviei și ceilalți membri ai Familiei M. S. Regina Maria, s'ar fi arestat un individ asupra căruia s'ar fi găsit planul vilei și care intenționa să comită un atentat.

Prefectura Poliției din Viena desminte formal această știre, declarând-o fantezistă.

□ Soția lui Lindbergh a născut alt copil. — Soția celebrului aviator american Lindbergh a născut azi un băiat. Știrea s'a răspândit imediat în toată țara.

Părinți primesc foarte multe telegrame de felicitare din toate colțurile țării.

Atât mama cât și copilul sunt în perfectă stare.

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.